

Паризьке крокі

Поль Марі Верлен

Вигадливий місяць наводив глазур
На чорні доми,
Із гострих дахів, з димарів-амбразур
Химерно курились вихлясті дими.

Сірів небозвід, а вітер стогнав,
Квилив з гіркоти,
І десь вдалині, між вогких канав,
Відчайно нявчали бродячі коти.

А я йшов і мріяв про день Фермопіл
І про Марафон,
І газове світло з зірками навпіл
Творило для мрій тих блакитнявий фон.